

Bankerne og overfor Sparekassen, han sigtede til.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Jeg synes, at det er lidt umuligt at tænke sig, at den højtærede Finansminister allerede paa det Tidspunkt skulde have talt om det Tilskud, vi skulde give til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, eftersom det Forslag jo aldeles ikke forelaa den Gang, da han udtalte sig, som jeg har anført.

Martin Olsen: Jeg anerkender den Liberalitet, hvormed den højtærede Viceformand leder Forhandlingerne, thi det var mig, der fik Ordet, og da var Ordet ikke forlangt af den højtærede Minister. Men jeg har ikke noget imod det, jeg ønsker kun, at den Liberalitet maa udstrækkes ogsaa til andre ærede Deltagere.

Jeg vilde gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Naar man hører ham tale her til alle os andre, skulde man jo tro, at han ikke var det yngste Medlem, men det ældste, at han var vores allesammens Bedstefader, der uddeler gode Raad til højre og venstre om, hvordan vi skulle forholde os. Og forudsat, at de gode Raad ere, som de burde være, generer det mig aldeles ikke, at de komme fra et yngre Medlem, tværtimod, jeg tror, vi alle sammen ere pligtige til at lytte til gode Raad, men det kan jo være, at det ærede Medlem taler ud fra ganske andre Forudsætninger og derfor ikke forstaar, hvorfor vi andre tale paa den Maade, vi gøre. Det ærede Medlem omtalte min agitatoriske og ophidsende Tone o. s. v. Jeg kan ikke gøre for, om jeg har lagt noget ind i min Tone, som ikke behager det ærede Medlem. Det kan godt være. Det var heller ikke for at behage det ærede Medlem, jeg talte, men det var for at komme til at sige det, jeg mener er Sandhed i denne Sag, og da jeg har Selverfaring for, hvorledes det gaar arbejdsløse Folk, saa er det muligt, at mine Udtalelser have lydt lidt skurrende i det ærede Medlems Øren, men det maa man jo finde sig i saavel som i saa meget andet af det, der kommer fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem sagde nu bl. a., at vi skulde fraraade de arbejdsløse at de-

monstrere foran Rigsdagen, Rigsdagen var Statens valgte Repræsentanter, og det vilde aldeles ikke frugte noget som helst, om de arbejdsløse kom. Jeg gør opmærksom paa, at jeg har ikke tilraadet nogen Demonstration, jeg bryder mig i det hele taget ikke om Demonstrationer, naar de ikke frugte noget, men forudsat at det er nødvendigt, er jeg aldeles ikke bange for at tilraade Demonstrationer; og hvis det viser sig, at Statens Repræsentanter vende det døde Øre til, er jeg ikke bange for at tilraade det, idet jeg kan forsikre om, at Demonstrationer, som foretages af danske Arbejdere, ville foregaa paa den værdige Maade, som vi nu een Gang have lagt os efter at vise i alle Forhold gennem vor Optreden. I øvrigt synes jeg, at som en sen Ætling af det nationalliberale Parti, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) jo er, skulde det ærede Medlem ikke tale om forargelige Demonstrationer, for hans Forfædre, dem, han nærmest knytter sig til, var dog ikke bange for i sin Tid at gaa til Slotspladsen og tale om Fortvivlelsens Selvhjælp til den daværende Konge. Det finder man ganske i sin Orden fra den Side. Det fremkaldte vor Forfatning, som den nu er, og hvis man ikke den Gang havde truet paa den Maade ved en Demonstration og forlangt sine Krav opfyldt, saa er det meget muligt, at det ærede Medlem ikke havde haft Sæde i denne Rigsdag (Birck: Saa havde jeg maaske været Dumamedlem) . . . Ja, det kan jeg ikke vide, men jeg mener, det er Befolkningens Ret at frembære deres Krav paa den Maade, de selv finde rigtigst, og Demonstrationer komme kun til Anvendelse, hvor andre Veje ikke frugte.

Saa var det ærede Medlem inde paa nogle Betragtninger med Hensyn til Ordningen af Arbejdsløsheden, og han kom med en Bemærkning som den, at han troede ikke, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet var saa uløseligt, som det synes. Jeg vilde virkelig ønske, at det ærede Medlem havde Ret, men jeg synes, at alting tyder paa, at det lader sig ikke løse, man kan lempe lidt paa det, man kan maaske paa den Maade, det ærede Medlem antydede, fordele Arbejdet noget mere passende i forskellige Perioder, og min Medvirken dertil skal ikke udeblive, for saa vidt jeg faar noget dermed at gøre, det er sikkert. Men at vi skulde faa Held til at ophæve Arbejdsløsheden, til at hindre de Stød, der er i den private Virksomhed, tror jeg ikke, saa længe det er privat Virksomhed. Derfor har jeg sagt, naar man staar overfor